സകാശ് കൊടുക്കുന്ന സേവനം ചെയ്യുന്നതിന് മോഹമുക്തമായി മാറി പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗിയായി മാറൂ

ഇന്നത്തെ ദിവസം വിശേഷമായും സ്നേഹത്തിന്റെ ദിവസമാണ്. അമൃതവേള മുതൽ നാലു ഭാഗത്തു മുള്ള കുട്ടികൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്നേഹം ബാപ്ദാദക്ക് അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക യാണ്. സർവ്വ കുട്ടികളുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെ മുത്തുകൾ കൊണ്ട് കോർത്ത മാലകൾ ബാപ്ദാദയുടെ കഴുത്തിൽ വീണുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ ദിവസം ഒരു വശത്ത് സ്നേഹത്തിന്റെ മുത്തുകൾ കോർത്ത മാലകൾ, മറുവശത്ത് മധുരമധുരമായ പരാതികളുടെ മാലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വർഷം പരാതികളിൽ വ്യത്യാസം കണ്ടു. ആദ്യ കാലത്ത് പരാതികൾ ഞങ്ങളെ കൂടി കൂടെ കൊണ്ടു പോകാമായിരുന്നില്ലേ, ഞങ്ങൾക്ക് സാകാര പാലന ലഭിച്ചില്ല....എന്നൊക്കെയായിരുന്നു. ഈ വർഷം ഭൂരി പക്ഷവും പറയുന്നത് ബാബക്കു സമാനമായി ബാബയുടെ അടുത്ത് എത്തുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ എന്നാ ണ്. സമാനമാകുവാനുള്ള ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും ഭൂരിപക്ഷത്തിലും കണ്ടു. സമാനമാകുന്നതിനുള്ള ഇച്ഛ തീവ്രമായിട്ടുണ്ട്. ആയി തീരണം, എത്തി ചേരണം, ഈ സങ്കല്പം ധാരാളം കുട്ടികളുടെ ആത്മീയ സംഭാ ഷണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാപ്ദാദയും ഇതു തന്നെയാണ് കുട്ടികളോട് പറയുന്നത് -സമാനമായി ഭവി ക്കൂ, സമ്പന്നരായി ഭവിക്കു, സമ്പൂർണ്ണരായി ഭവിക്കൂ. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗം സദാ കാലത്തേക്ക് വളരെ സഹ ജമായതാണ്, ഏറ്റവും എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗമാണ് -സദാ സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കൂ. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെ ദിവസം സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നുവോ, മറ്റെന്തെങ്കിലും ഓർമ്മ വന്നോ? ബാപ്ദാ ദയല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഓർമ്മ ഉണ്ടായിരുന്നോ? ഇരിക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും എന്തായിരുന്നു ഓർമ്മയിൽ? ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ചരിത്രവും ചിത്രവും, ചിത്രം മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, ചരിത്രം സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും ഇന്ന് വിശേ ഷമായിട്ട് സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവം എടുത്തില്ലേ? പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വന്നോ? സഹജമായി അല്ലേ! സ്നേഹം അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിയാണ്, അത് എല്ലാം മറപ്പിച്ചു കളയും. ദേഹവും ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാവില്ല, ദേഹ ത്തിന്റെ ലോകവും ഉണ്ടാവില്ല. സ്നേഹം പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കുന്നു. എവിടെയാണോ പ്രേമ മുള്ളത് അവിടെ പരിശ്രമം ഉണ്ടാവില്ല. സ്നേഹം സദാ സഹജമായി ബാപ്ദാദയുടെ കൈ തന്റെ മുകളിലു ണ്ടെന്ന അനുഭവം തരുന്നു. സ്നേഹം ഛത്രഛായയായി മാറി മായാജീത്താക്കി മാറ്റുന്നു. എത്ര വലിയ സമസ്യയാകുന്ന പർവ്വതമായാലും, സ്നേഹം പർവ്വതത്തെ പോലും വെള്ളം പോലെ ഭാരരഹിതമാക്കി മാറ്റുന്നു. സ്നേഹത്തിൽ ഇരിക്കുവാൻ അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? ഇന്ന് അങ്ങനെയിരുന്ന് നോക്കിയല്ലോ അല്ലേ! എന്തെങ്കിലും ഓർമ്മയിൽ വന്നോ? ഇല്ല അല്ലേ, ബാബ ബാബ പിന്നെ ബാബ.... അങ്ങനെ ഒരേ ഒരു ഓർമ്മ യിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. ബാപ്ദാദ പറയുന്നു മറ്റൊരു പുരുഷാർത്ഥവും ചെയ്യേണ്ട, സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരൂ. ലയിക്കുവാൻ അറിയാമോ? ഇടയ്ക്കിടക്ക് കുട്ടികൾ സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ ലയിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ അല്പ സമയം ലയിച്ചു, പിന്നെ പുറത്തേക്കു വരുന്നു. ഇപ്പോളിപ്പോൾ പറയും ബാബ, മധുര മായ ബാബ, പ്രിയപ്പെട്ട ബാബ, അപ്പോൾ തന്നെ പുറത്തേക്കു വന്നിട്ട് മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകുന്നു. അല്പ സമയം മാത്രം, ഒരാൾ മുങ്ങി നിവർന്ന് പുറത്തേക്ക് വരുന്നതു പോലെ, സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ച് മുങ്ങി നിവർന്നു പുറത്തേക്ക് വന്നു. ലയിച്ചു തന്നെയിരിക്കൂ, അപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി വളരെ എളുപ്പം മുക്തമാക്കി തീർക്കും. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ബ്രാഹ്മണ ജന്മത്തിന്റെ ആദിയിലെ അനുഭവമുണ്ട്, സ്നേഹമാണ് ബ്രാഹ്മണനാക്കിയത്. സ്നേഹമാണ് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയത്. തന്റെ ജന്മത്തിന്റെ ആദി സമയം ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ അല്ലേ? ജ്ഞാനവും യോഗവും ലഭിച്ചു എന്നാൽ സ്നേഹം ആകർഷിച്ച് ബാബ യുടേതാക്കി തീർത്തു. സദാ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ സദാകാലത്തേക്ക് പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായി തീരും. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ മുക്തി വർഷം ആഘോഷിക്കുകയല്ലേ! അതുകൊണ്ട് പരി ശ്രമത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായി തീരൂ, അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് -സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നിരിക്കൂ. സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടല്ലോ അല്ലേ? അതോ ഇല്ലേ? അഥവാ ചോദിക്കുകയാണ് ബാപ്ദാദയോട് ആർക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ളതെന്ന്? എങ്കിൽ എനിക്ക് എനിക്ക് എന്നു പറഞ്ഞ് എല്ലാവരും കൈ ഉയർത്തും. (എല്ലാവരും കൈ വീശി കാണിച്ചു) സൈലൻസിന്റെ കൈ ഉയർത്തൂ, ശബ്ദത്തിന്റേതല്ല. അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദക്ക് ഇന്ന് ഇതേ പറയുവാനുള്ളു സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി സദാ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കൂ. എളുപ്പമല്ലേ? യോഗത്തിലിരിക്കാറില്ലേ -ദേഹത്തെ മറന്ന്, ദേഹത്തിന്റെ ലോകത്തെ മറന്ന്, മായാജീത്തായി. സ്നേഹത്തിന്റെ ഛത്രഛായയിലിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ മായ വരില്ല. സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു വരുമ്പോളാണ് മായ നിങ്ങളെ കാണുന്നതും മായയുടേ താക്കി മാറ്റുന്നതും, അതുകൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് വരരുത്. ലയിച്ചിരിക്കൂ. സ്നേഹി ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്യു

മ്പോഴും തന്റെ സ്നേഹിയെ മറക്കുന്നില്ല. സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നാണ് ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യുന്നത്. ഇന്നത്തെ ദിവസം സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ സദാ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുവാനാവില്ലേ? സ്നേഹം സഹജമായി സമാനമാക്കി മാറ്റുന്നു കാരണം ആരോടാണോ സ്നേഹമുള്ളത് അവരെ പോലെ ആയി തീരുക, ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമല്ല.

ബ്രഹ്മാബാബയോട് ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്നേഹമാണുള്ളത്. ബ്രഹ്മാബാബക്കും കുട്ടികളോട് അതിയായ സ്നേഹമാണ്. സദാ ഓരോ ഓരോ കുട്ടിയെയും എമർജ് ചെയ്ത് സമാനമാകുന്നതിനു വേണ്ടി സകാശ് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ ജന്മത്തിൽ ഓരോ ഓരോ രത്നങ്ങളും നോക്കുന്നതു പോലെ, ഓരോ രത്നത്തിന്റെയും മൂല്യം മനസ്സിലാക്കി വിശേഷ കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു പോലെ, ഇപ്പോഴും ഓരോ ഓരോ രത്നത്തിന്റെയും വിശേഷ രൂപത്തിലൂടെ വിശേഷതകളെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സദാ സങ്കല്പം കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് വാഹ് വാഹ് എന്നു പറയുന്നു. ആഹാ എന്റെ അമൂല്യ രത്നം. പല കുട്ടികളും ചിന്തിക്കുന്നത് ബ്രഹ്മാബാബ വതനത്തിൽ എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നാണ്? ഞങ്ങളിവിടെ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ബ്രഹ്മാബാബ അവിടെ വതനത്തിൽ എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്? ബാബ പറയുന്നു ഏതുപോലെ സാകാര രൂപത്തിൽ സദാ കുട്ടികളുടെ കൂടെയായിരുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെയാണ് വതനത്തിലും. കുട്ടികളുടെ കൂടെ തന്നെയാണ് കഴിയുന്നത്. ഒറ്റക്കിരിക്കാറില്ല. കുട്ടികളെ കൂടാതെ ബാബക്ക് യാതൊരു ആനന്ദവുമില്ല. ബാബ കൂടെയില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ തോന്നാത്തതു പോലെ, ബാബക്കും കുട്ടികളെ കൂടാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ തോന്നാറില്ല. ഒറ്റക്കല്ല ഇരിക്കുന്നത്, ഒന്നിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത്. സാകാര രൂപത്തിൽ കൂടെയുള്ള അനുഭവം കുറച്ചു കുട്ടികൾക്കു മാത്രമേ ലഭിച്ചുള്ളു, ഇപ്പോൾ അവ്യക്ത രൂപത്തിലാണ്. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും കൂടെ ഏതു സമയത്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ കൂടെയിരിക്കുന്നു. ഏതുപോലെ ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടില്ലേ -ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഓരോ ഓരോ ഗോപികയുടെയും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അതു ഈ സമയത്തെ കുറിച്ചുള്ള മഹിമയാണ്. ഇപ്പോൾ അവ്യക്ത രൂപത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും കൂടെ എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അതു രാത്രി രണ്ടു മണിയാകാം....രണ്ടരയാകാം, ഏതു സമയത്തും കൂട്ടുകെട്ട് നിറവേറ്റുന്നതാണ്. സാകാരത്തിൽ എല്ലാ സെന്ററുകളിലും കറങ്ങുക എന്നത് വല്ലപ്പോഴും സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ് എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവ്യക്ത രൂപത്തിൽ പവിത്രമായി കഴിയുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽ പോലും കറങ്ങി വരുന്നു. ബാബയുടെ ജോലി തന്നെ എന്താണ്, കുട്ടികളെ സമാനമാക്കി കൂടെ കൊണ്ടു പോകുക, ഇതു തന്നെയാണ് ജോലി അല്ലേ, മറ്റെന്തു ജോലിയാണുള്ളത്? അതുകൊണ്ട് ഈ ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നെ ബിസിയായിരിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ ദിവസം വിശേഷമായിട്ടും ബാപ്ദാദ കുട്ടികൾക്ക് പരിശ്രമ മുക്തരായി ഭവിക്കൂ എന്ന വരദാനം നൽകുകയാണ്. ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും ഡബിൾ ലൈറ്റായി മാറി ചെയ്യൂ, അപ്പോൾ പരിശ്രമം മനോരഞ്ജനമായി അനുഭവപ്പെടും കാരണം ബാപ്ദാദക്ക് കുട്ടികൾ പരിശ്രമിക്കുന്നത്, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്, തോൽവിയുടെയും ജയത്തിന്റെയും കളി കളിക്കുന്നത് -ഇതൊന്നും നല്ലതായി തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ മുക്ത വർഷം ആഘോഷിക്കുകയല്ലേ! ആഘോഷിക്കുകയാണോ അതോ പരിശ്രമത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണോ? ഇന്നത്തെ ദിവസം വിശേഷമായിട്ട് ഈ വരദാനം ഓർമ്മിക്കുക -പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായി ഭവിക്കൂ. ഈ സംഗമയുഗം പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകുവാനുള്ള യുഗമാണ്. ആനന്ദത്തിൽ കഴിയുക. കഷ്ടപ്പാടാണെങ്കിൽ ആനന്ദിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. പരമാത്മാവുമൊത്ത് ആത്മാക്കൾക്ക് ആനന്ദിക്കുവാൻ ഈ ഒരു യുഗം മാത്രമേയുള്ളു. ഇത് ആത്മ പരമാത്മ സ്നേഹത്തിന്റെ യുഗമാണ്. മിലനത്തിന്റെ യുഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് ദൃഢ സങ്കല്പമെടുക്കൂ ഇന്നു മുതൽ പരിശ്രമ മുക്തരായി തീരുമെന്ന്. ആകില്ലേ? ഇവിടെ കൈ ഉയർത്തിയിട്ട് അവിടെ ചെന്ന് എന്തു ചെയ്യും എങ്ങനെ ചെയ്യും എന്ന് ചോദിക്കില്ലല്ലോ? കാരണം ബാപ്ദാദയുടെ അടുത്ത് ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ദൃഢ സങ്കല്പമെടുത്ത പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള ഫയലുകൾ ഉണ്ട്. ബാപ്ദാദ ഇടയ്ക്കിടക്ക് കുട്ടികളുടെ ഫയൽ നോക്കാറുണ്ട്. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ദൃഢ സങ്കല്പമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ജന്മം എടുത്ത ശേഷം ഇന്നു വരേ എത്ര പ്രാവശ്യം സങ്കല്പമെടുത്തിട്ടുണ്ട്, അങ്ങനെ ചെയ്യും, ഇങ്ങനെ ചെയ്യും... എന്നാൽ അതൊന്നും പൂർത്തീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആത്മീയ സംഭാഷണം വളരെ നന്നായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ബാപ്ദാദയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്, ജിജ്ഞാസുക്കളെ പ്രഭാവിതമാക്കുന്നതു പോലെ ബാപ്ദാദയെയും പ്രഭാവിതമാക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ദൃഢ സങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രഭാവം അല്പ സമയത്തേക്കു മാത്രമേയുള്ളു, സദാ നിൽക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദയുടെ അടുത്ത് ഫയലുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു പരിപാടി നടക്കുമ്പോൾ ബാപ്ദാദയുടെ ഫയലിൽ ഒരു പ്രതിജ്ഞാ പത്രം അധികമായി വർദ്ധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ എഴുതിപ്പിക്കാറില്ല.

ഇന്നും എല്ലാവരും സങ്കല്പങ്ങൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്, ഇത് എത്രനാൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, ഫയലിൽ പേപ്പറുകൾ എത്ര നാൾ ഉണ്ടാകും, ബാബയും നോക്കികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾ ബാപ് സമാനാകുമ്പോൾ ഫയൽ ക്ലോസ് ചെയ്ത് ഫൈനലിൽ എത്തിചേരും. ഇപ്പോൾ കെട്ടുകണക്കിനു ഫയലുകൾ ഉണ്ട്, അതുകൊണ്ട് സ്നേഹത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക, ഈ സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു വരാതിരിക്കൂ. ബ്രഹ്മാബാബയോട് ഹൃദയം കൊണ്ടുള്ള സ്നേഹമല്ലേ? അപ്പോൾ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ ഫോളോ ചെയ്യുക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമല്ല. സ്നേഹിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചു പറയാറുണ്ട് എവിടെ സ്നേഹമുണ്ടോ അവിടെ ജീവൻ പോലും ബലി കൊടുക്കുമെന്ന്. ബാപ്ദാദ ജീവൻ ബലിയാക്കുവാൻ പറയുന്നില്ല, പഴയ ലോകത്തെ ബലിയാക്കുവാനാണ് പറയുന്നത്, പഴയ ലോകം ബലിയാക്കൂ. ഇതിനുള്ള ഫൈനൽ ഡേറ്റ് ഫിക്സ് ചെയ്യൂ. പരിപാടികൾക്കു ഡേറ്റ് ഫിക്സ് ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ, 20 ാം തീയതിയാണ് 24 ാം തീയതിയാണ് എന്നൊക്കെ, ഇതിന്റെ ഡേറ്റ് ഇനി എന്നു ഫിക്സ് ചെയ്യും? (ഇതിനുള്ള ഡേറ്റ് ബാപ്ദാദ ഫിക്സ് ചെയ്യണോ) ബാപ്ദാദ എപ്പോൾ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറേയില്ല, ഇപ്പോൾ എന്നേ പറയൂ. ബാപ്ദാദ എപ്പോൾ എന്ന ചോദ്യത്തിനു ഏതെങ്കിലും കാര്യം വിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഇപ്പോൾ എന്നേ പറയൂ. എന്താണോ ചെയ്യേണ്ടത് അത് ഇപ്പോൾ ചെയ്യൂ. ബാപ്ദാദ സമർത്ഥനല്ലേ, സമർത്ഥതയുടെ ആധാരത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ എന്നു പറയുന്നത്. കുട്ടികളാണെങ്കിലോ എപ്പോൾ എപ്പോൾ എന്ന സ്വഭാവത്തിൽ കറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ ചോദിക്കുകയാണ് കുട്ടികളെ ഈ ഡേറ്റ് എപ്പോൾ ഫിക്സ് ചെയ്യും? നിങ്ങൾ എപ്പോൾ എപ്പോൾ എന്നു ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബാബയും എപ്പോൾ എന്നു ചോദിക്കുകയാണ്.

ഇപ്പോൾ സമയ പ്രമാണം എല്ലാവരും പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യ വൃത്തിയിലേക്കു പോകുക തന്നെ വേണം. എന്നാൽ ബാപ്ദാദ മനസ്സിലാക്കുന്നു സമയം ഒരിക്കലും കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷകനാകരുത്, ബാപ്ദാദ ശിക്ഷകനായിരിക്കുമ്പോൾ സമയത്ത് പരിവർത്തനപ്പെടുക –ഇതു സമയത്തെ ശിക്ഷകനാക്കലാണ്. ഇതിൽ മാർക്കു കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. ഇപ്പോഴും പല കുട്ടികളും പറയുന്നത് –സമയം പഠിപ്പിച്ചോളും, സമയം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും എന്നാണ്. സമയത്തിനനുസരിച്ച് മുഴുവൻ വിശ്വത്തിലേയും ആത്മാക്കൾ പരിവർത്തനപ്പെടും എന്നാൽ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ സമയത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കല്ലേ. സമയത്തെ ശിക്ഷകനാക്കല്ലേ. നിങ്ങൾ വിശ്വ ശിക്ഷകന്റെ മാസ്റ്റർ ശിക്ഷകരാണ്, രചയിതാക്കളാണ്, സമയം രചനയാണ്, ഹേ രചയിതാക്കളായ ആത്മാക്കളെ രചനയെ ശിക്ഷകനാക്കി മാറ്റല്ലേ, ബ്രഹ്മാബാബ സമയത്തെ ശിക്ഷകനാക്കിയില്ല, പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യം ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദിയിൽ കണ്ടു അത്രയും ശരീരം കൊണ്ടും മനസ്സു കൊണ്ടും ധനം കൊണ്ടും സമർപ്പിതനായി എന്നാൽ അല്പം പോലും മോഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സദാ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ബാബയുടെ രഥമാണ്. എന്റെ ശരീരമല്ല, ബാബയുടെ രഥമാണ്, ബാബയുടെ രഥത്തെ കഴിപ്പിക്കുകയാണ്, ഞാനല്ല കഴിക്കുന്നത് –ശരീരത്തിൽ നിന്നു പോലും പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യം. മനസ്സ് സദാ മന്മനാ ഭവ തന്നെയായിരുന്നു. ധനവും സമർപ്പിച്ചു, എന്നാൽ ഒരിക്കൽ പോലും എന്റെ ധനമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്നു വർണ്ണിച്ചില്ല, ബാബയുടെ ഭണ്ഡാരയാണ്, ഭോലാനാഥന്റെ ഭണ്ഡാരയാണ്. സ്വന്തം ധനം എന്നു കരുതി സ്വയത്തെ പ്രതി ഒരു രൂപ പോലും ഉപയോഗിച്ചില്ല. കന്യകമാരുടെയും മാതാക്കളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു, കന്യകമാരുടെയും മാതാക്കളുടെയും പേരിൽ വില്ലെഴുതി, എന്റെയില്ല. സമയവും ശ്വാസവും സ്വയത്തെ പ്രതിയല്ല, അതിൽ നിന്നെല്ലാം പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗിയായി. ഇത്രയൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പ്രകൃതി ദാസിയായിരുന്നിട്ടും എക്സ്ട്രാ ഒരു സാധനം പോലും ഉപയോഗിച്ചില്ല. സദാ സാധാരണ ജീവിതമായിരുന്നു. സ്പെഷലായി ഒരു സാധനം പോലും തനിക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചില്ല. വസ്ത്രം പോലും അവസാനം വരെ ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള വസ്ത്രം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു. മാറ്റിയില്ല. കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി കെട്ടിടം പണിതു എന്നാൽ സ്വയം ഉപയോഗിച്ചില്ല, കുട്ടികൾ പറയുന്നത് കേൾക്കുമ്പോഴും സ്വയം ഉപരാമ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. സദാ കുട്ടികളുടെ സ്നേഹം കാണുമ്പോഴും ഇതു തന്നെ പറഞ്ഞു –എല്ലാം കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പ്രത്യക്ഷ ജീവിതത്തിൽ വൈരാഗ്യ വൃത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന്. അവസാനം കണ്ടോ –കുട്ടികൾ മുന്നിലുണ്ട്, കൈ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ മോഹമുണ്ടായിരുന്നോ? പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യ വൃത്തി മാത്രം. സ്നേഹി കുട്ടികൾ അനന്യരായ കുട്ടികൾ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യം മാത്രം. സെക്കന്റിൽ ഉപരാമ വൃത്തിയുടെയും പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യത്തിന്റെയും തെളിവ് കണ്ടു. ഒരേ ഒരു താത്പര്യം മാത്രം സേവനം, സേവനവും സേവനവും മാത്രം.....മറ്റെല്ലാ കാര്യത്തിൽ നിന്നും ഉപരാമം. ഇതിനെയാണ് പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യമെന്നു പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ സമയ പ്രമാണം പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യ വൃത്തി എമർജ് ചെയ്യൂ. പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യമുദിക്കാതെ സകാശ് കൊടുക്കുന്ന സേവനം ചെയ്യുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യൂ. സാകാരത്തിൽ ബ്രഹ്മാബാബ ഉണ്ടായിരുന്നു, നിരാകാരന്റെ കാര്യം വിടൂ, സാകാരത്തിൽ സർവ്വ പ്രാപ്തിക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, സർവ്വ കുട്ടികളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, സാഹചര്യങ്ങളും പ്രശ്ന

ങ്ങളും വന്നിട്ടും പാസായി അല്ലേ! ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസായ സർട്ടിഫിക്കറ്റും കരസ്ഥമാക്കി. അതിന്റെ വിശേഷ കാരണം പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യ വൃത്തിയാണ്. ഇപ്പോൾ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ ചങ്ങലകൾ, വളരെ സൂക്ഷ്മത്തിലും സൂക്ഷ്മമായ മോഹങ്ങൾ വളരെയധികം ഉണ്ട്. പല കുട്ടികൾക്കും ഇത് മോഹമാണ് എന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു പോലുമില്ല. ഇതൊക്കെ സാധാരണമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്, ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെ നടക്കുന്നതാണ് എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മുക്തമാകണമെന്ന ചിന്തയില്ല. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മോഹങ്ങൾ പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗിയാകുവാൻ സമ്മതിക്കില്ല. അങ്ങനെയാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്, സങ്കല്പം എടുക്കുന്നുണ്ട് -ആയേ പറ്റൂ. എന്നാൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന്റെയും ബാലൻസില്ല. ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കൂടുതലും പ്രാക്ടിക്കൽ കുറവുമാണ്. ചെയ്തേ പറ്റൂ എന്ന വൈരാഗ്യ വൃത്തി ഇപ്പോൾ എമർജായിട്ടില്ല. ഇടയ്ക്കിടക്ക് എമർജായ ശേഷം മർജായി പോകുന്നു. സമയം നിങ്ങളെ അങ്ങനെയാക്കി തീർക്കും എന്നാൽ ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. പാസാകും എന്നാൽ ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. സമയത്തിന്റെ വേഗത വളരെ കൂടുതലാണ്, പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗത കുറവും. വലിയ വലിയ പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നാൽ സൂക്ഷ്മ മോഹത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു.

ബാപ്ദാദ പറന്നു വരട്ടെ, പറന്നു വരട്ടെ .....എന്ന കുട്ടികളുടെ പാട്ട് കേൾക്കുമ്പോൾ പറത്തി കൊണ്ടു പോയാലോ എന്നു ചിന്തിക്കുകയാണ് എന്നാൽ ഒന്നുകിൽ മോഹം പറക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടുത്തെയുമല്ല അവിടുത്തെയുമല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ സമയ പ്രമാണം മോഹമുക്ത പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗിയായി മാറൂ. മനസ്സുകൊണ്ട് വൈരാഗ്യമുദിക്കണം. പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന വൈരാഗ്യം അല്പകാലത്തേതാണ്. പരിശോധിക്കൂ തന്റെ സൂക്ഷ്മ മോഹങ്ങളെ. വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ സമാപ്തമായിരിക്കുന്നു, പല കുട്ടികളും വലിയ വലിയ മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തരാണ് എന്നാൽ സൂക്ഷ്മ മോഹങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷ്മമാണ്, അതു സ്വയത്തിനു പോലും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതാണ് (അറിയുവാൻ സാധിക്കില്ല). പരിശോധിക്കൂ, നല്ലതുപോലെ പരിശോധിക്കൂ. സമ്പൂർണ്ണതയുടെ കണ്ണാടിയിൽ സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ. ബ്രഹ്മാബാബയുടെ സ്മൃതിദിവസത്തിൽ അതു തന്നെ ഗിഫ്റ്റായി ബ്രഹ്മാബാബക്കു നൽകൂ. സ്നേഹമുണ്ടല്ലോ, സ്നേഹത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഗിഫ്റ്റ് കൊടുക്കും അല്ലേ? എങ്കിൽ ഈ ഗിഫ്റ്റ് കൊടുക്കൂ. ഉപേക്ഷിക്കൂ, എല്ലാ ആശ്രയങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കൂ. മുക്തരാകൂ. ബാപ്ദാദ കുട്ടികളിൽ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാകുന്നത് കാണുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുകയാണ്, ധാരാളം നല്ല നല്ല കുട്ടികൾ സ്വ ഉന്നതിക്കായി സങ്കല്പങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. ഇനി ആ സങ്കല്പങ്ങളെ പ്രാവർത്തികമാക്കി കാണിക്കൂ. ശരി.

നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള ദേശ വിദേശങ്ങളിലെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, സദാ ബാബയാകുന്ന സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചു കഴിയുന്ന സമീപ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ വിശേഷതകളെ സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ പരിശ്രമ മുക്തരായിരിക്കുന്ന, ആനന്ദത്തിൽ കഴിയുന്ന, പരമാത്മ സ്നേഹത്തിൽ പറക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക്, ബാപ്സമാൻ ആയി തീരണമെന്ന സങ്കല്പത്തെ സാകാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഹൃദയരാമന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, വിശേഷമായിട്ടും ഇന്നത്തെ ദിവസം ബ്രഹ്മാബാബയുടെ കോടാനുകോടി സ്നേഹ സ്മരണകൾ സ്വീകരിച്ചാലും. ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് കഴിയുന്നത്, വതനത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴും കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്, അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള, ഹൃദയത്തിൽ ബാപ്ദാദയെ കുടിയിരുത്തിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെ മുത്തുകൾ നിറച്ച താലങ്ങളിൽ നിറയെ നിറയെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

വരദാനം – ത്രികാല ദർശി സ്ഥിതിയിലൂടെ മൂന്നു കാലങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി അനുഭവം ചെയ്യുന്ന മാസ്റ്റർ നോളജ്ഫുളായി ഭവിക്കൂ!

ത്രികാലദർശി സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു സെക്കന്റിൽ മൂന്നു കാലങ്ങളെയും സ്പഷ്ടമായി കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഇന്നലെ എന്തായിരുന്നു, ഇന്നെന്താണ്, നാളെ എന്തായിരിക്കും -അവർക്കു മുന്നിൽ എല്ലാം സ്പഷ്ടമായിരിക്കും. ഏതു പോലെ ഒരു ദേശത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ സ്ഥലത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നഗരത്തെ മുഴുവനായി കണ്ടുകൊണ്ട് ആസ്വദിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ സംഗമയുഗം ഉയരം കൂടിയ പോയന്റാണ്, അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് മൂന്നു കാലങ്ങളെയും നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പെട്ടെന്നു തന്നെ പറയാം ഞാൻ ദേവതയായിരുന്നു, വീണ്ടും ഞാൻ തന്നെ ദേവതയാകും -ഇതിനെ തന്നെയാണ് പറയുന്നത് മാസ്റ്റർ നോളജ്ഫുൾ.

സ്ലോഗൻ:-ഈ സമയം അന്തിമ നിമിഷമാണ് എന്ന സ്മൃതിയിലൂടെ ഏവർ റെഡിയായി മാറൂ.